Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

nos suum in hoc mundo. Timor nō est in caritate; sed perfecta caritas foras mittit timorē, qm̄ timor penam habet. Qui aut timet; nō est perfectus in caritate. Nos ergo diligamus deū; qm̄ ipse prior dilexit nos. Si quis dixerit qm̄ diligo deum et fratrem suum oderit; mendax ē. Qui aut nō diligit fratrem suum quē uidet; deū quem nō uidet quo pt̄ diligere? Et hoc mandatū hēmus a deo; ut qui diligit deū, diligat et fratrem suum. gr̄.

Ego dixi dne miserere mei sana aiam meam quia peccaui tibi. ℣. Beatus qui intelligit super egenū et pauperem in die mala liberabit eū dns. Alla: Verba mea auribus percipe dne intelligere clamorē meū. Fm Lucam.

Dnō t; d, i, d, s, parabolam hanc. Homo quidam erat dives et induebat purpura et bisso; et epulabat quotidie splendide. Et erat quidam medicus nomine lazarus qui iacebat ad ianuam eius ulceribus plenus; cupiens saturari de micis q cadebat de mensa diuitis, et nemo illi dabat. Sed et canes uenibant et lingebant ulcera eius. Factum est autem ut moreretur medicus; et portaretur a angelis in sinum abrae. Mortuus ē aut et diues; et sepultus est in infernū. Et euāsis aut oculos suos cū esset in tormentis; uidit abraam a longe et lazarū in sinu eius. et ipse clamans dixit, pt̄r abraam miserere mei; et mitte lazarū ut intinguat extremū digiti sui in aqua ut refrigeret linguam meam, qa crucior hac flamma. Et dixit illi abraam, fili; recordare qa recepisti bona in uita tua et lazarus similiter mala; nc aut hic consolatur, tu uero cruciaris. Et in his omnibus inter nos et uos chaos magnum firmatum est; ut hi qui uolunt hinc transire ad